

Redactioneel

De langzame bewustwording van hoe zeer een economie het natuurlijke leven kan aantasten, brengt allerlei tegenstrijdige gevoelens naar boven. Mogen we nu roepen: 'We hebben het altijd al gezegd' of moeten we gebruik maken van het momentum om compensatie te eisen voor alle stomme, geld makende beslissingen uit het verleden, die grote delen van de natuur om zeep hebben geholpen. Of moeten we gewoon bedenken dat de mens zijn beperkingen heeft en beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Ik ben er niet gerust op. Ik vrees dat we nog lange tijd overheidsbeslissingen moeten accepteren, die ten gunste zijn van de werkgelegenheid en het economische menselijk welbevinden. Hoe zeer die ook ten koste gaan van ecologische waarden en levensvormen.

Nederland is wereldwijd zo'n beetje kampioen in het verkopen van de aarde. We produceren voor de hele aardbol en zorgen dus ook voor navenante uitputting en vervuiling. Onze boerenslimheid leidt echter niet alleen tot aardbevingen in Groningen, maar ook tot het verdwijnen van een groot deel van de weidevogels. Zelfs van vogels die bijna voor honderd procent afhankelijk zijn van ons kleine landje om op een beschaafde manier de winter door te komen en die daarbij tevens een groot risico lopen op grond van een 'faunabeheerplan' overhoop te worden geschoten.

Het is goed dat de Vogelwerkgroep dit soort kwalijke zaken signaleert, aan de kaak stelt en probeert te voorkomen. Dat lukt lang niet altijd, maar soms behalen we een succesje. Daarbij krijgen we steun van steeds meer mensen, die om wat voor reden dan ook ineens de natuur weer ontdekken. Het geeft wat meer kijkverkeer op 'vogelhotspots', maar tegelijkertijd biedt het ook meer kansen om kwalijke ontwikkelingen aan te kaarten en daar actie tegen te ondernemen. Actie die gebaseerd is op kennis van zaken en op gedurende een lange periode van jaren verzamelde informatie. Want daar zijn we goed in. Met ingang van dit nummer doen we dat als redactie met Abé Holshuijsen en Sven Pekel als nieuwe redactieleden. Zij laten in dit nummer al zien (lezen) hoe betrokken ze zijn met het vogelleven in Zuid-Kennemerland. We nemen dus afscheid van Jolanda van der Marel als redactielid, bedanken haar voor haar inbreng de afgelopen jaren en hopen dat ze de tijd vindt om met nieuwe producties de Fitis op een (nog) hoger niveau te brengen.

In dit nummer vindt u veel bijzondere vogelgasten, die zo vriendelijk waren de afgelopen maanden onze regio met een bezoek te vereren. We mochten de Alpen gierzwaluw, de prachtige Morinelplevier (jaarlijkse gast in onze regio en daarom alleen in vol ornaat op de omslag van dit nummer), de Pallas' Boszanger (in een Haarlemse binnentuin) en last but not least het Kleinst Waterhoen verwelkomen. Verder vindt U informatie over een bijzonder stukje nieuw natuurstrand, visdievenvlotjes, het probleem van de meeuwenoverlast en mogelijke oplossingen plus de vaste rubrieken (lees vooral ook de column van Rob Buiten!) en nog heel veel meer. Wij wensen u veel leesplezier en hopelijk ook een beetje betrokkenheid bij het werken aan een natuurlijk, mooier Nederland.

■ Jan Kuys